# 4:e söndagen efter trefaldighet 250713
# Samlande rubrik: Att inte döma

Dagens evangelietext medför frågor och reflektioner. Den handlar om en kvinna som ertappats med äktenskapsbrott.
Vi kommer att ta del av att Jesus två gånger ritade – där han förmodligen skrev – något i sanden.
Vi ställs inför frågan: Hur upptäcktes äktenskapsbrottet.
Var fanns den försmådde äkta mannen.
Var fanns äktenskapsbrytaren.
Men, mer om detta längre fram. Det centrala i dagens text är hur Jesus, Guds son agerar. Vi börjar med de avslutande raderna i texten:

*7 När de envisades med sin fråga såg han upp och sade: »<u>Den</u> av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne*

Från de orden kommer den första reflektionen: Är jag syndfri? ”**Den** av er som är fri från synd …” Samma skriftlärda och fariséer som släpade fram kvinnan till Jesus för att få henne stenad, startade på långfredagen talkören ”Korsfäst, korsfäst!”

Aposteln Paulus skriver i sitt brev till församlingsborna i Rom:
3*:23* ***Alla*** *har syndat och gått miste om härligheten från Gud, 24 och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus*
I den versen beskrivs Jesu huvuduppgift: Att friköpa dej och mej från syndens konsekvens. Jesus kastade inte första stenen, Du och jag skall inte kasta några stenar alls! Ändå har vi bildligt deltagit i stenkastning, när vi med våra ord dömt andra människors handlande.
Men nu är det så, att alla fel vi gjort, alla dömande uttalanden vi gjort har Jesus burit konsekvensen av. Det gjorde han genom att låta sig spikas upp på ett kors. Du och jag är fria att säga ja eller nej till denna gåva. Nu till några reflektioner, tankar som sannolikt kommer:
Var fanns den försmådde äkta mannen? Bibeln ger oss inget svar.
Vem upptäckte äktenskapsbrottet som rimligen skedde i det äkta parets sovrum? Var kvinnan prostituerad? Bibeln ger oss inget svar.
Däremot var den mosaiska lagen tydlig, vi läser :

*Femte Moseboken 22:22: Om en man ertappas liggande med en gift kvinna, skall båda dö, både mannen som låg med kvinnan och kvinnan.* ***Du skall utrota det onda ur Israel****.*

Var prästerna och fariséernas dubbelmoral så stor – hade de fallit så djupt - att de var kvinnans kunder? Reflektionen kommer givetvis: Någon måste ju gått in i sovrummet. Den ende som hade ett legalt tillträde – den försmådde äkta mannen - lyser med sin frånvaro.
Däremot blänker en avslutande reflektion till i Jesu ord:
*Jesus sade: »Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.«*
Jesus tog på sig konsekvensen av alla synder, inte enbart otrohetssynder. Det viktiga är de sista orden: *Gå nu, och synda inte mer.«*
I de orden från Jesus finns underlaget för mitt och ditt beslut om lärjungaskap: Vill jag inte vara Jesu lärjunge, så är det en konsekvens av att jag inte vill släppa mitt felaktiga handlande.
Jesu uppståndelse från de döda är bekräftelsen på ett nytt förbund med mänskligheten, där den mosaiska lagen är utbytt mot Jesu befallning:
*Matt 7:1 Döm inte, så blir ni inte dömda.*

*Johannes 8:1-11*
*1 Jesus gick till Olivberget. 2 Tidigt på morgonen var han tillbaka i templet. Allt folket samlades kring honom, och han satte sig ner och undervisade. 3 De skriftlärda och fariseerna kom då dit med en kvinna som hade ertappats med äktenskapsbrott. De ställde henne framför honom 4 och sade: »Mästare, den här kvinnan togs på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott. 5 I lagen föreskriver Mose att sådana kvinnor skall stenas. Vad säger du?« 6 Detta sade de för att sätta honom på prov och få något att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och ritade på marken med fingret. 7 När de envisades med sin fråga såg han upp och sade: »Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne.« 8 Och han böjde sig ner igen och ritade på marken. 9 När de hörde hans svar gick de därifrån en efter en, de äldste först, och han blev ensam kvar med kvinnan framför sig. 10 Jesus såg upp och sade till henne: »Kvinna, vart tog de vägen? Var det ingen som dömde dig?« 11 Hon svarade: »Nej, herre.« Jesus sade: »Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.«*